

Beletristica, sciintie, arte, viétia sociala, moda.

Pesta Domineca 9 21 martin	Va esi in fia-care domineca, cu portrete si alte ilustratiuni. In fia-care anu prenumerantii capeta doue tablouri pompöse.	Pretulu pentru Austria pe jan. — jun. 4 fl. pentru tablou 80 cr. Pentru Romania pe jan. — jun. unu galbenu, pentru tablou trei sfanti.	Nr. 10.	Cancelar'ia redactiunii Strata lui Leopoldu Nr. 33., unde sunt a se adresá manuscrisurile si banii de prenumeratiune.	Prenumeratiunile se potu face la tóte poste. Pentru Romania in librari'a dloru Socecu et. comp in Bucuresci.	Anulu V 1869.
---	---	---	--------------------------	---	---	--

Amorul in cronicile romane.

Sunt frumoše cronicile romane! Ele ne stramuta in timpii lui Mircea si Stefanu, pentru cari e pré micu chiaru epitétulu de „cei mari“; ele ne punu facia 'n facia cu Tiepesiu, Raresiu, Ionu-voda, Mihaiu.... Ce Romani, o Dómne! Ai crede, cá in vinele loru curgea unu altu sange, cá bratiile loru erau de altu osu, animele loru freméntau acelu teribilu elementu, care asverla fulgere si sguđue pamentulu in temeliele sale. Suntemu fii ai loru, o sciu; dara de cele mai multe ori, vai! fiii nu mostenescu decâtu numele parintiloru.

Candu citescu si recitescu, cu o vóce tremuranda de emotiune, cu peptulu dilatatu de o mandria cu atátu mai viua cu cátu ea este mai trecatória; candu citescu si recitescu tablourile, in cari cronicarii ni zugravescu pe unu Baiezidu, pe unu Amuratu, pe unu Suleimanu, fugandu si umiliti inaintea armelorn romane, indiecitú mai pucinu numeröse.... e bine! atunci me 'ntrebu pe mine insu-mi cu unu feliu de ipocondria natiunala: portámu numele de Romani, stapanimu pamentulu Romaniei; de ce dara amu caditu asié de josu?

Omulu e tare, candu constata factulu, candu afirma o stare de lucruri, candu analiséza ceea ce este séu ceea ce a fostu; dara debil'a sa inteligintia se opintesce, se clatina, siovaese, din data

ce-i abate veleitatea de a petrunde in caus'a evenimenteloru, adresandu-si cestiunea: de ce? o cestiune, la care o miia de voci sunt totu-d'a-una gata a respunde in o miia de moduri, fara ca din acele o miia de respunsuri macaru unulu sè fia adevératu.

Asié dara, fara a me ratací in labirintulu causeloru, me multiumescu a scí numai atât'a, cá, dupa espresiunea poetului: „la noi merulu e putredu.“ Aducu ací cuvintele bardului romanu nu din intemplanie, ci pentru cá lucrulu se trece de gluma, candu pana si poetii, acesti copii fericiți ai ridietóriei ilusiuni, acesti luminati orbi, cari admira seninulu noriloru si splendórea nopții; candu pana si ei incepu a pipái plag'a realitătii! Cititi inse cronicile romane, si veti aflá timpulu, candu si putredulu nostru meru erá unu adevératu meru domnescu, unu meru smaltatu din afara cu rumenél'a junetiei si care pastrá in sinu-i unu simbure vivace si sanetosu!

Totusi, pe langa contrastulu, ce am observatu intre sublim'a bravura a stramosiloru si efemeiat'a moliciune a stranepotiloru, mai este unu altu ce-va, care me electriséza totu atátu de multu in lectur'a croniceloru romane: unu altu contrastu, unu contrastu mai pucinu simtitu, fiindu cá nu este politicu, dara nici cum mai pucinu desavantajosu pentru caracteristic'a timpului nostru propriu.

Cronicarii romani cugeta romanesc. Teoriile, credințele, massimele lor nu sunt transportate pe de ntregul pe tiermii Seinei séu ai Tamisei, din Torino séu din Berlin. Asemenea modestei crisalide, care candu vine diu'a otarita, si-forméza brilantele sale aripe din sine in sa-si, ci meditau, meditau bine si profundu, fara a luá imprumutu séu chiaru a furá, ca noi ástia de adi, aripele de aninatura ale strainiloru!

Unu individu mare, unu geniu fia in resbelu, fia in pace, fia in litere; unu Bonaparte, unu Colbert séu unu Shakspeare, este acela, carele moduléza, dupa propri'a inspiratiune lumea supusa actiunii sale, éra nu devine plecatulu servu alu acelei lumi. Cum dara vreti, cum poteti pretinde, ca sé fia ce-va-si dintr' unu poporu, o odunare de individualitáti, in care totulu se impórta, si nimicu, nimicu nu e bunu pentru esportatiune?!

Din literatii nostri moderni, — nu numescu pe nimine, pentru a nu me certá cu ponderós'a majoritate, — numai aceia au infiptu nesce urme solide in carier'a lor, cari au potutu sé petréca si pe'n strainetate, dara au invetiatu in tiéra. Alesandri, Bolintineanu, Cogalniceanu, Bolliacu, Eliade, C. Rosetti, G. Alesandrescu, Negruzzi, nu sunt nici doctori, nici laureati, nici licentiatu.

Cugetandu romanesc, cronicarii nostri erau constrinsi de a vorbi totu romanesc. Inteligintia limpedesinaiva, observatiunesigura si necomplicata, tablouri simtite si neafectate, o sistema mai multu inspirata de bunu simtiu, de cátu combinata, in fine tóte cáte nu sémena de locu nici cu subtilismulu germanu, nici cu volubilitatea francesu, nici cu flegm'a englesu; tóte acestea deosebescu si punu in reliefu poporulu romanu; tóte acestea caracteriséza, in cugetare si in vorba, pe cronicarii nostri; tóte acestea ni lipsescu nóue, literatoriloru próspetu resaritu.

De la Tis'a pana la Marea-négra nu se va grasí nici unu singuru Romanu, fara distinctiune de clasa séu de gradulu culturai, care sé nu rumege, asié dicandu, invetiaturele cronicelor natiunale; si nu cum-va sé ve inchipuiti cá motivulu acestui factu comunu aru fi limbagiulu tieranescu alu cronicariloru; nu! cá-ci provocámu pe autorii nostri moderni de a scrie intr'unu stilu cátu de tieranescu, mai tieranesce decum scriá „Romanulu de dominica“, si totu inca suntemu incredintiati, cá pré-pucini i voru intielege!

Vedeti dara, cá avemu mare trebuintia de a ne adapá la isvórele cronicelor romane, cari sunt ca unu feliu de Karlsbad moralu si intelectualu, in care ne-amu poté cautá sanatatea animi si a spiritului, barbatésc'a energia si verdea pricepere a strabuniloru!

Dara nici o specia de apa minerala nu póte vindecá pe unu bolnavu necurabilu, carele cata sé se multumésca, déca i s'au misciuratu cátu de pucinu dorerile séu déca a avutu norocu de a castigá veri-o câte-va dile, câte va óre, in procesulu cu mórtea. Totu asié nici cronicelul romane nu ni potu dá nóue o a dóu'a nascere, prefacéndu-ne in ómeni din secolulu XV séu alu XVI: o mica scânteia din acelu mare focu, o surcica din acea padure, o picatura din acelu fluviu, — ni ajunge!

Asié dara, cronicelul romane me farmeca prin opositiunea celoru povestite in ele cu ceea ce se petrece in tóte dilele inaintea ochiloru mei; si acea curiósa opositiune eu o urmarescu, intru cátu mi-dá man'a, nu numai in respectulu resbóielorului si alu limbei, unde lucrulu e pré vederatulu pentru ori-cine voesce a-lu vedé, ci si in mai multe alte privintie mai mici, mai secundarie, mai obscure.

Buna óra: care sé fi fostu „mestesiugulu dragostei“ la stramosii nostri cei mai de 'ncóce de epoc'a lui Traianu, cari uitasera deja de multu preceptele lui Ovidiu? Cum si-faceau ei curte? cum petreceau? cum vorbeau in romanticele loru intélniri? cum faceau acele juraminte de cari iubirea nu se lipsesce nici chiaru la Otentoti?

Natiunile cele mai brave au fostu totu-d'una si cele mai amoróse. Mitologi'a antica ni represinta pe dieulu Marte prinsu in latiu cu dín'a Vinere. Arabii si Normandii, fíii tieriloru celoru mai calduróse si copíii ghiatiuriloru nordului, cu o mana supuneau universulu, cu cea-l'alta stringea la peptu acea gingasia parte a popórelorului invinse, care nu se plangea nici o data de gróz'a cuceririi. Insu-si Destinulu a voitu, ca femeiloru sé-li suridia luciulu armei, éra ostasiulu sé-i zimbésca laud'a, esita din guriti'a unei nimfe!

Romanii au fostu o data fórte viteji, celu pucinu pe candu se scrieau cronicelul: urméza dara sé fi fostu si fórte amorosi. Din nenorocire, cronicelul, preocupate, corpu si sufletu, de povestirea minunatelor vitejie ale némului romanesc, se ferescu a radicá velulu dê pe misteriele vietiei sociale, le despretiuescu, le credu nedemne de a remané in pomenire.

Dóue-trei pasagie, dóue-trei cuvinte, scapate nu sciú cum din fréulu obicinuitei seriozitáti a cronicariloru, sunt totu, aprópe totu ce-a remasu asupra intrigelor amoróse la strabunii nostri; inse acele câte-va fugitive mentiuni sunt deja de ajunsu, pentru a ni da o idea despre ceea ce lipsece.

B. P. Hajdeu.

(Finea va urmá.)

La o flóre vescedita.

loricica vescedita,
Candu me uitu la tine eu,
Anima-mi de locu palpita
Mai ferbinte si mai greu;
Câ-ci vederea ta-mi escita
O simțire fericita
Si cerésca 'n peptulu meu.

Candu me uitu la tine, flóre,
Par' câ vediu unu dulce visu;
Sufletu-mi lu-faci sê sbóre
Intr'unu splendidu paradisu,
Intr'o lume 'ncantatória,
Unde-alu fericirii sóre
Mie inca mi-a surisu.

Dar multi ani se stracorara,
De candu sórele-a santîtu;
Nu speru sê resara éra
In internulu meu mahaitu,
Câ-ci multi ani de-atunci sborara,
Candu copil'a intr'o séra
Mie mi-te-a daruitu.

Tienu si-acuma minte bine
Si nu uitu eu sér'a-acea,
Candu eu siópte dulci si line,
Copiliti'a mi-dícea:
„Tiene acést'a flóre, tiene,
Suvenire de la mine,
Si cu ea amórea mea!“

Lun'a dalba din naltîme,
Odihnindu se pe-unu noru,
Aste vórbe dulci, sublime,
Le-ascultá zimbundu usioru;
Si in slab'a 'ntunecime,
Nevediuti de nime, nime,
Noi pluteamu in raiu d'amoru.

Dar acum din sinu-mi tóte
Visurile s'au proscrisu,
Fati'a mea acum nu póte
Sê imbrace vr'unu surisu;
Câ ci trecura tóte, tóte,
Peptu mi la suspine scóte,
Si trecutulu mi-e unu visu.

Indesiertu cu adorare
Eu ceru numai unu cuventu;
Indesiertu ori ce rogare, —
Ea stâ rece si tacandu,
Câ ci copil'a scumpa, care
Me iubiá fara 'ncetare
Asta-di zace in mormentu.

Iosifu Vulcanu.

Oda la Elisa.

-- Comedia intr'unu actu. —

(Urmare.)

ANA. Asié... Asié erá Mircea alu meu...

ZAMFIRA. Candu erá amantu... nu dícu
ba!.. E! Ce vrei? Acum e sotiu... Ce nevoia
ar fi sê suspine colo sub feréstra si sê-ti cante:

„Aici, draga sub feréstra
De demultu stau eu...“

Asié!.. Incotosnatu in halatulu dsale celu
vargatu, tarîndu o parechia de papuci, cari in
face punctu alu canevalei a inodatu o amorósa
cugetare a d-le alta-data, sê te credi pré fericita,
déca coconasiulu va gasí cu cale a-si intrerumpe
trebile... stihurile póte... Ca sê-ti strige pe
glasu de psaltichia: drago! drago! (draga in cas-
nicia e ca vorb'a patria in gur'a celoru ce n'o
mai au) drago! drago! ea dí sê-mi faca o café...

ANA. A nu! Zamfiro! Tu nu poti intielege
cátu farmecu este in acestu tabelu in care cerci
a caricaturá intimitatea santa a caminului, ca
acei sermani caricaturisti, cari nepotendu ajunge
meritulu, lu-ridiculéza... Nu Zamfiro,... Acelu
halat, acei papuci sunt adeverulu iubirei...

ZAMFIRA. Halatu si iubire!.. Audi!...
Deminéti'a Domnulu se scóla, si-sórbe caféu'a,
ese..., ese ori unde numai sê nu nu sté acasa...
Vine la 10 óre, dejuna, si-ia caféu'a si... si ese
érasí. Revine la 5, candu l'a resbitu bine fómea,
prandiesce morocanosu cetindu vre o gazeta
care-lu injura séu care-lu lauda... dupa cum e
séu nu e din gasc'a ei... si-reie caféu'a... apoi
clubulu... Slatineanu de e rosíu, Coconulu Tai-
fasu de-e albu.... Se reintórce la 12 óre... A!
sê nu-ti para lucru cu banatu de trece peste 12...
In fine se'ntórce, casca, si-reia halatulu... „Ce
mai faci tu draga?.. A ce obositu sum!..“ Casca,
se culca... Hor, hor... hor! Ait! acum incepe
declaratíunea de amoru cu acompanimentu de
horaiala, horr! horr! horr!

ANA. Ai dreptate... asié!.. Dar nu! Mir-
cea alu meu... O! nu!.. elu este atât'a de poe-
ticu! Nu sunt díce dile inca... abié permitendu
piciorului meu a atinge aren'a ferbinte a tiermu-
lui marei Negre, bratiulu meu dupe grumazii lui,
elu me rapiá de anim'a lui palpitanda ca in diu'a
cea neuitata, candu, sunt doi ani acum, me smul-
giá din midoculu flacariloru casei parintesci...

ZAMFIRA. Erá amantulu atunci... Acum...
aceste versuri...

ANA. A! Zamfira! Zamfira! Sum nefericita!..

ZAMFIRA (cetindu). „Te iubescu Elisa“ .. A! se chiama Elisa? Frumosu nume... O Elisa urita nu am vedutu inca... Intielegu: Catrina, Paraschiva, Neacsu... (citindu) „Te iubescu Eliso, cum cerbulu la munte“ ... Ce focu!.. Pîrr!.. Ce vapaie!.. (a parte) A! Capitane cetatea e a ta!

ANA. O iubesce, nu-e asié Zamfiro?

ZAMFIRA. Hei, hei! Credu si eu!.. Cum cerbulu la munte iubesce isvorulu cu duiosu murmuru... Bravo!.. Capitanulu potea subscrie aceste versuri pentru... pentru d-ta... Ei bine da!

ANA. Taci! taci Zamfiro!..

ZAMFIRA. Eu tacu... Sê vorbésca elu insusi... (scóte cu misteru o scrisóre...) A! ce parfumata!..

ANA. Scrisóre de la elu... du-te! du-te Zamfiro!.. resplatesci reu educatiunea ce ai priimitu de la bietulu tata... Du-te!.. Éca cum se aduce dorerea, rusinea si risip'a caselor... (gestu).

ZAMFIRA. Dómna!.. (a parte) Nu-e chipul. (ése).

S C E N ' A V.

ANA.

Nu! capitanulu nu a gasitu calea animei... Mircea alu meu... a! nu prin parfumulu hartiei, ci prin imbetatoriulu parfumu alu delicatelorui lui simtieminte... Lu-iubescu!.. A! de ce gelosi'a?.. De ce a trebuitu sê atinga man'a mea acele hartii?.. La ce nevoia, déca ran'a ta n'o cunosci, s'o sgandari si s'o aduci in fatia?.. Si cu tóte aceste déca elu nu me iubesce... A acea Elisa!.. Fericirea? Unu visu... Si sê nu-ti resbuni a supra celui ce te sdrobesc?.. Resbunare!.. A! resbunarea femeii séu este imputinte séu o tarésce mai antâiu pre ea in prapastia... A! déca ar fi o resbunare care fara sê me pogóre, sê-i serve lui de avertimentu, sê-i spuna lui numai câtu merita pentru asemenea versuri... Versuri la o amanta... Si de ce nu versuri si pentru mine? (cugeta) Da!.. Nebunii scriu la luna si lun'a nu se ofenséza... (suna) Sê vedemu...

S C E N ' A VI.

ANA. ZAMFIRA.

ZAMFIRA. Dómna.

ANA. Scii tu nescari-va versuri de iubire?

ZAMFIRA. Versuri de iubire?.. Cum vai! de mine sê nu sciu... Éca:

„La gradina la Chirila,
Hapoi zinga-zinga!..
Este-o ratia si o gaina,
Hapoi zinga-zinga!..

ANA. Astea sunt pré de la oboru... zarzavatu si gainaria...

ZAMFIRA. A! éca sciu si altele mai de moda:

Ah! tu bela damicela,
Ah! tu bela filomela...
Vino bela in stradela...

ANA. Mai pune-i si-o sardela... Lasa! (merge la biblioteca si scóte unu volumu) Alesandri... Nu! Candu animile nóstre se intielegeau, acestui poetu cereamu noi cantarea iubirei nóstre... (ia alta carte) Sache Prostanescu... (dand'o Zamfirei) citesce tabel'a materiiloru pana cautu alta carte.

ZAMFIRA. (taiandu filele). E inca netaiata.

ANA. Sunt carti cari aru trebui sê steie eternu asié...

ZAMFIRA (cetindu). Tabla... Versuri la N., oda la N., oda la B., imnu la C. „La D... La F... La M...“

ANA. A poetii! tóte literile alfabetului le trecu in revisiune si totu ei scriu apoi: La dona e mobile qua piuma al vento!“

ZAMFIRA. Strofe la A...

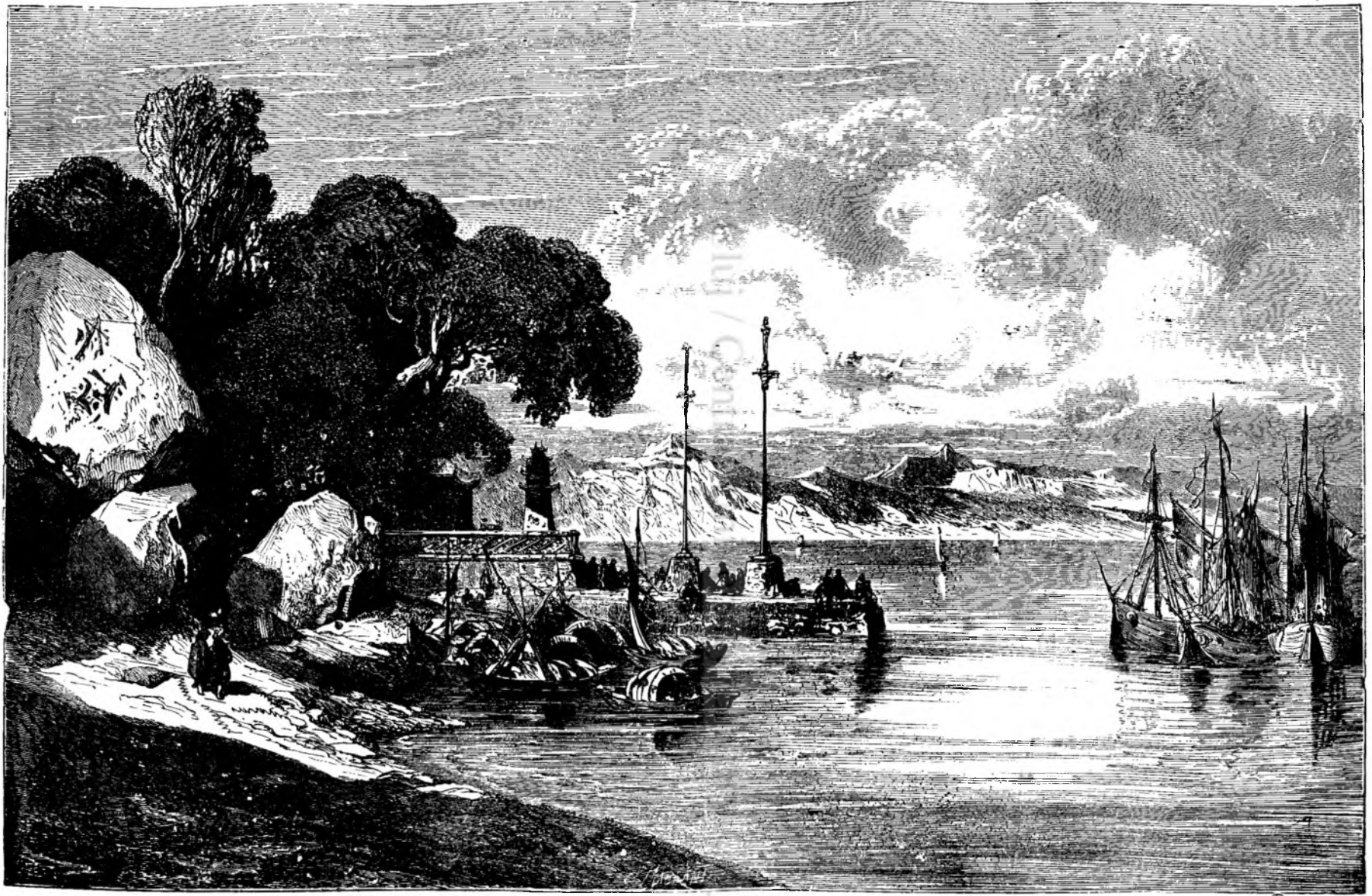
ANA. (lasandu cartea din mana). La A? Amelia, Alesandr'a... si de ce nu An'a? Ada! (ia cartea) sê vedemu! (citindu)

Aristitia multu mi-placi
Suava, dulce, bela, câ-ci,
Zahar, miere in colaci
Pui si'n luna vêrcolaci...

A! ce sublimitate!.. Si-apoi se dicea de-una-di la Ateneu, câ poesi'a a moritu!.. Alta (intorcandu filele) „La unu claviru“... Acést'a e platita de D. Ghebauer... „La unu pantofu“ Prim'a medalia de la espositiunea universala... La... A! A! in fine La o stea..

O stea am, o stea iubescu,
Pre ea Ana o numescu...
Pre ea voiu s'o'nemurescu!..

Aide!.. Ce-va mai pucinu stupida... Siedi cole Zamfiro... Copiéza rapede aceste versuri... iute... (a parte) Mircea nu-i cunósce scrisóre... A! di, scriemu versuri la Elisa... Elisa vrei?... (Zamfirei) De minune... asié! acum subscrie Capitanu Coltuc... Fâ câte-va incurcature de linii dreptu subscriere... Cu câtu e mai mare cine-va la noi, cu atât'a se crede obligatu a-si incurcá

PORTULU DE LA MAKAO.

subscrierea, icóna a incurcârilor în care bagă
tiér'a seraca... Asié, acum unu plicu... Scrie:
„Dómnei Ana Primaverescu“..

ZAMFIRA. Numele Dómnei?.. Capitanulu?..
Éca!..

ANA. Da... Acum, bine... du-te!..

ZAMFIRA (a parte). Ce-o mai fi si asta!..
(ese).

S C E N ' A VII

ANA. MIRCEA (intre culise).

ANA. A! iubesci Domnisorule pre o Elisa!.. Fa-
cemu versuri, ode?... Bine... Nevinovatulu D.
Prostanescu si cu capitanulu me voru resbuná...
fara scirea lor... A! Domnisorulu nu va mai
ride singuru... A! elu!..

MIRCEA (intre culise). De va vení D. Car-
ciocarescu grefierulu de la Curte, poftesce-lu
Zamfiro... Anic'a! Anicuti'a mea!..

ANA. Anic'a lui! Tradatoriulu... (punendu
în buzunaru versurile copiate) Curêndu aceste
versuri în buzunaru... Colo, în camer'a mea...
sê-lu urmarescu... (ese repede).

S C E N ' A VIII

MIRCEA.

MIRCEA. Anicutia!.. Ea nu erá ací... Zam-
fir'a mi-spusesese... (depunendu portofoliulu) A!
pledori'a fu, speru, de minune! Eram cu adev-
ratu inspiratu... A! poteam sê nu fiu, candu ani-
m'a tramitea mintii tabel'a cea dulce a iubiriloru
mele?... Elisa a mea! este umbr'a grata a padu-
rilor, mirosulu margaritareloru, pagiscea in-
florita, ogorulu metalicu sunatoriu... si aceste
pentru Anicuti'a mea... Elis'a a mea! nu erá în
lupta asigurarea caminului?... a viitorului unui
copilasiu, unui angeru, care între mine si Ana sê
ni dea mesur'a cu care sê iubimu noi inși-ne pre
betran'a nóstra mama?... Iubirea a datu buzei
mele elocinti'a animei... Elisa va fi a mea!.. Voiu
reavé, Elizo, acea pétra rece care la beseric'a din
crangu, a incaldit'o sarutarile nóstre, sioptindu
cu frémetulu spinisiului uscatu numele neuitatu
alu tatalui meu!.. A! éca sorginte de argumen-
tare care nu potu sê nu-mi dea triumfulu. A! Ani-
cuti'a mea iubita!.. (asiédia hartiile pe biurou).

S C E N ' A IX.

MIRCEA. ANA.

ANA. (intredeschide usi'a si spionéza). Vre
o scrisóre éra... Éra versuri!..

MIRCEA. Elis'a a mea!.. Preste câte-va mi-
nute...

ANA. Elis'a a lui!.. A! este o infamia...
(intra).

MIRCEA. Ana!.. Vino, alérga copil'a mea..

ANA. V'ati intorsu...

MIRCEA. O sarutare...

ANA. (I tinde fruntea).

MIRCEA. Fruntea? Nu! guriti'a... Buz'a
ta, care o sê platésca elocintiei buzeloru mele...
Vino, cólea, Anicuti'a mea... (se asiédia pe cana-
pea) Asié!.. O sê-ti facu o neasteptata surpriza
de diu'a ta... Ce? nu scii, câ mane e S-t'a An'a?

ANA. S-t'a Ana? Vedi ce calendariu pros-
tu... alu meu pune mane S-t'a Elisavet'a...

MIRCEA. Arunca-lu în colo... Audi mane
S-t'a Elisavet'a!

ANA. Elisavet'a este Elis'a? nu e asié?

MIRCEA. (a parte). Ai! ce coincidentia!..
A! nu credu... (tare) Da, Elis'a...

ANA. Frumosu nume... Ce gustu reu a
avutu nasiulu! Audi: An'a! A! Elis'a e frumosu
nume... (a parte) uite câ nici nu rosiesce!...

MIRCEA (a parte). Sê fia presimtire ori câ
scie?... (tare) Nu... An'a e deliciosu. Sunt nume
cari ti-vorbescu... Acelu na de la finea numelui
teu par-câ dice: Mircea na! anim'a mea... A!
de-ar dice numai lui Mircea... A! na!.. Bravo!
Éca si jocuri de cuvinte...

ANA. Ana da,.. dar Elisa... ié anim'a...

MIRCEA (sarutand'o). A! bravo! bravisi-
mo... Ie-lisa de minune... Hum! O s'o luámu...

ANA (rapede). S'o iei?... Elis'a?... (a parte)
astépta tu... (Si-puse în sinu scrisórea scósa din
buzunaru).

MIRCEA. De siguru a simtitu ce-va! (tare)
si de ce nu?... de exemplu fetiti'a nóstra... Scii,
adinéori voiai o fetitia... ei bine vomu numi-o
Elisa...

ANA (a parte). Ce nerusinare!.. (tare) Ai!
ai! ai!.. unu acu me impunge... ai! ai! ai!..

MIRCEA (cautandu aculu). A! cutezatoriule
de acu... astépta tu... dar unde esti?..

ANA (a parte). O sê te inghimpe acusi...

MIRCEA. Nu-e acu, dara... (scóte scri-
sórea).

ANA (o apuca rapede). O hartia...

MIRCEA. O epistola... Ce felu te impunge?
Ié séma, Ana, sunt hârtii cari impungu nu ca
aculu, ci ca sagetele ucidentorie...

ANA. Paserea meu viséza... E o scrisóre...

MIRCEA. De la cine?

ANA. Domnulu nu e gelosu!..

MIRCEA. Gelosu eu? Nu, este inse unu

punctu de la care confidint'a barbatului se chia-
ama stupiditate... Acea scrisóre...

ANA. Ei bine, Domnisorule, acea scrisóre
care e aci pe anim'a mea... e de la.. Titi'a...

MIRCEA (a parte). A... (tare) De la sor'a
ta? si ce-ti serie sor'a ta?... Aide, mân'a ta dupa
grunazii mei, colea, ca alta data, candu cetiamu
epistolele mamei, ale Titiei... (a parte) D-dieulu
meu! ce se petrece óre?..

ANA (aparte). Asié!.. sê vedemu!.. (tare).
Ei bine da! ca alta data... Dar o vorba, Mircea...
te rogu.

MIRCEA. De ce... o mie... grabesce.

ANA. Raspunde cu anim'a ta, cu anim'a ce-ti
cunoscu...

MIRCEA. Nu sum omu politicu... una am...
vorbesce...

ANA. Sor'a me mi scrie lucruri triste... Bar-
batu-seu o insiela...

MIRCEA. Andrei? Dar nu se póte...

ANA. Asié credea si biét'a Titi'a... Desmerda-
rile lui Andreiu erau inse ale unui.., Cum se pote
numi fapt'a lui Andreiu?..

MIRCEA. Dar ce probe?

ANA. Probe?... O! le are.. Si unu capi-
tanu a descoperitu!..

MIRCEA. A! unu capitanu?... A! drag'a mea,
Andreiu iubesce de siguru pre Titi'a... Atunci
numai al de capitanulu se aréta prin cas'a cresti-
nului, candu póte comptá pe nestremutat'a iubire
a sotiiului pentru femeia in casu de scandalu.. alt-
mintrele ea ar remané belea...

ANA. Nu, capitanulu o iubesce...

MIRCEA. Titi'a e nenorocita... Acesti dom-
nisorii carii preambila cu pasportulu amiciei des-
onórea prin casele vóstre, nu sciu sê ve iubésca...
Ei se iubescu numai pre ei...

ANA. Dar Titi'a are probe de tradarea lui
Andreiu...

MIRCEA. A! probele nu lipsescu celui ce
vré se justifice propria sa fapta rea...

ANA. Ce? femeia va fi insielata... Ea va
sci acést'a si nu va avé dreptulu sê se resbune?

MIRCEA. Resbunare!.. a! da!.. éca scuz'a
obicinuita... Me insiela... iubesce pre alta.. A!
capitanulu me iubesce numai pre mine!.. Resbu-
nare? Titi'a fiva resbunata pentru cá cugetulu ei
va asociá la banuia'a de infidelitate a barbatului
certitudinea culpei, a infamiei, da! a infamiei
sale!.. Resbunare! Ea nu stá in a-si scusá faptele
rele pre relele fapte ale sotiiului... A! grabesce
a scrie Titiei sê cugete maturu... Éca Dumne-
dieulu meu, cum desordinea, cu séu fara epolete,
se baga intr'o casa si aduce desolutiunea ei...

Dóm'n'a din distractiune vré sê privésca pe strada...
capitanulu trece... ea deschide pucinu was-ista-
sele... Ventulu se granadesce si atmosfer'a cas-
nica se recesce... A! barbatulu e culpabilu, sciu...
De ce nu a sciutu inchide la timpu vas-istasulu?..
Capitanulu deschide intrég'a ferésta... Usi'a nu
intardiá a se intredeschide si ea... Curentulu se
stabileste si... si totudéuna casnici'a se alege din
aceste cu câte unu junghiu care-i aduce oftig'a...
oftig'a galopanta... Si-apoi, alei! soro! ticalo-
sulu de barbatu a stricatu cas'a, Anic'a mea
iubita... candu vre o data te ai crede in dreptu
sê te resbuni de Mircea alu teu...

ANA. A! ce sê facu?..

MIRCEA. Ce graba?... Ei bine sê me iubesci
mai multu decâtu veru candu...

ANA (aparte). Cenusia pe turta...

MIRCEA. Sê scii inadeveru, copil'a mea, cá
nu pre alta iubesce barbatulu ce-si neglige cas'a
si sotia, ci pre sinesi se uresce... Fâ ca pururea
se me iubescu... VEDIUT'AI TU, An'a mea, florile din
gradin'a ta, candu ventulu, furtun'a le incovóie?...
Ele nu-si resbuna, ci stringându-si corolele in
sinesi, adasta reintórcerea radiei ce le dismerda
in lumini vivificatórie... Furtun'a trece si flórea
este mai spendida si mai avuta de parfumulu...

V. A. Urechla.

(Finea va urmá.)

Pre unu albumu.

Si tu luandu o rosa-mi sioptiai cu fericire
S'o cantu cá multu e mandra candu stai sê o privesci,
Câ-ci are mii de gratii, profume de iubire
Si gingasie secrete si farmeci fecioresci.

Si eu catam la tine pierdutu in suferintie
Si-unu vécu de fericire parea cá mi-a lucitu,
Voiam sê dîcu in lume nu am alte dorintie...
Si ér privindu la rosa in ganduci m'am opritu:

Plapanda este ros'a ca dulcea ta dîmbire
Pre care arde 'n taina o radia de rubinu,
Si fragedu e profumulu ca sant'a fericire,
Ce sinulu teu ascunde sub gratiele de crinu.

Dar' scii cum fluturélulu prin luncile voióse
Pre sinulu unei rose si alina blandulu sboru,
Se 'nbéta de profumu i de visuri voluptóse...
Si-unu ventu de-odata-lu sufla pe unu tiermu nero-
ditoru.

Asié pre mine-acuma m' arunca sórtea éra
Din ceriulu fericirii la vecinici manastiri,
Eu lasu aici o flóre si plecu in alta tíera,
Adio copi'a draga, adio dulci naluciri.

(1867).

Nicolau Densusianu.

SALONUL.

Conversare cu cetitóriile.

Cestiunea emancipării femeii, care face atât s'gomotu în dîlele noastre, nu e cu totul nouă. Champfleury în ultimul număr al „Ilustrațiilor“ franceze a publicat câteva notițe originale relative la miscămintele femeilor franceze la an. 1789.

Mai înainte de toate femeile protestară în contra reuniunii staturilor generale. „Ele nu voru fi generale, dîceau dînsule, pentru că damele nu voru fi reprezentate.“

La 22 octombrie 1789 acele-si femei, trimiseră adunării o motiune: Ele pretind egalitatea omului, adică a barbatului și a femeii.

„Pentru ce, strigau ele, pentru ce femeile nascute a respândi flori peste viêtia omului, de la sceptru până la maciuca pestoresca, sê nu primêscă în schimb decât servitute. umiliri și nedreptăți?“

Dupa aceste mai ascultati concludsiunea petitiunii! E caracteristica!

„Graciele noastre, dîceau dînsule, nu voru fi nefolositorie în adunare, pentru a face ca clerulu sê lase a se mai vinde din bunurile sale, și a face ca nobilii sê renuncie la privilegiile lor.“

Aceste idei din urma mi-pleznira și mie prin minte dîlele trecute, cându unu diuarius ungurescu, de cele seriöse, proieptă ca regina sê numêscă două-dieci de femei membre în cas'a boerilor.

Ce sîdintie interesante aru mai fi acele! Sal'a ar fi purure indesiuita, și dintre domni „nascuti legislatori“ n'ar absentă nici unulu, chiar și parintii episcopi s'aru presentă toti.

Câtu de interesante aru fi protocoalele aceluor sîdintie. Notariulu complexantulu ar avê delicateti'a sê scrie totu-de-una cam asié:

„Graciós'a dómna A. în respunsulu ce a facutu incantătoriei dómne B, amintind propunerea frumósei dómne C, combata cu delicateti'a convingătoră argumintele nerestornabile ale fragedei dómne D, cu unu talentu admirabilu propuse ca ilustru boeri, delaturand cu stima sincera motiunea plina de spiritu alu junei dómne E, sê primêscă amandamentulu dñiei sale.“

Pentru guvernul participarea femeilor în corpulu legislativu ar fi numai avantașiósă. De câte ori acelu' ar vrê ca cutare proieptu de lege sê se primêscă în unanimitate, n'ar avê decât sê se adreseze catra vr'o dama, ca acelu'a sê partinêscă mai antâiu proieptulu guvernului. Barbati apoi nici din delicateti'a n'aru contradice.

Sêu decă guvernulu ar voi sê desarmeze pe órecare opoitionalistu, a caruia socia asisdere e membra în cas'a boerilor, n'ar avê decât sê-si castige favorulu acestei dómne, și succesulu ar fi asigurat.

Decă socia ar pledă pentru proieptulu de lege alu guvernului, bietulu barbatu opoitionalistu ar sacrá principiulu pentru pacea de a casa, ar tacé, devenind victim'a — influintei morale.

A propos influintia morala.

Unulu dintre vechii nostri poeti, dlu Georgiu Sionu dîlele trecute ni-a facutu o suprinde placuta, tramitend-ni oper'a sa nouă intitulata „Influinti'a morala“, comedía într'unu actu în versuri.

Salutăm cu bucuria pe dlu Sionu pe Parnasulu romanu, ce de câti-va ani lu-parasi mai de totu, — si deosebitu ni place a-lu vedé îmbogățind acestu ramu saracu alu literaturii nationale.

Sujetulu piesei e simplu. Cocón'a Zinca, socia unu omu de litere, cu numele Optimescu, voesce cu ori ce pretiu sê aléga pe barbatulu seu deputatu la camera, crediendu că atunce dora si pe dîns'a voru pofti-o la balurile de la palatu. Spre a realisá cu mai multa usioretate acestu planu, dîns'a chiama la sine pe primariulu numitu Cimbru, carele este unu omu depravatu în tota privinti'a.

Primariulu sosescce, și în antisiambra gasesce pe Lin'a, nepot'a lui Optimescu, o copila de siese-apre-dieci ani, carea chiar înainte de aceea se plangea, că nu mai vine Fetu-frumosu sê o ia de socia.

Fetu-frumosu nu mai sosescce, par că ielele-lu oprescu,
Si eu, biét'a, acceptandu-lu, me usucu si 'mbetranescu.
De-ar veni unu smeu odata sê me fure într'o dî,
Poesia mai frumósa alt'a n'ar mai poté fi.

Cimbru cugeta, că Lin'a e o servitoare, vorbesce petulantu cu dîns'a. Lin'a inse numai decât lu-intrêba, decă vrê s'o ia de socia seu ba? Cimbru respunde, că dînsulu ca primariu nu-si pôte luá de socia pe o servitoare.

— Esti prostu, domnule primariu, i respunde copila. eu sum feta de boieru, fiic'a lui Optimescu, care a fostu mare Cluceru.

La acelu'a descoperire primariulu frapatu cere scusele sale. Copila buna lu-ierta, dar sub aceea conditiune, că decă o iubescce, sê o fure sê o rapéca, căci dîns'a inca din copilaria are acestu doru fantasticu, deci sê vina pe la miediulu noptii pe feresta, s'o ia în bratie, si s'o duca unde va voi.

Primariulu se 'nvoesce. Lin'a ese.

Peste pucinu vine cocón'a si cere favorulu lui Cimbru, pentru ca sê póta alege pe barbatulu ei deputatu. Primariulu o asigura de succesu, dar cere parale. Cocón'a i dá bijuteriile sale, si primariulu se duce.

Cocón'a Zinca si face planuri în vitoriu. Câtu de fericita va fi dîns'a decă barbatulu ei va fi deputatu. Par' câ-lu vede, că o s'ajunga ministru. Atunci sê vedeti pe Zinca! Careta splendida, cu vizitulu si lacheu

Cu livrele aurite . . . rochia de catifea,
Cu o coda lunga, lunga, câtu de lunga s'a poté . . .
Palarii, flori si girlande, cu vrabii de paradisu . . .
Unu cocu mare, mare, mare, adusu dreptu de la Parisu.
Apoi visite, teatre, sintrofii, baluri, siosea . . .
Lumez mare o sê fia sufletulu si vieti'a mea . . .
Apoi la palatu, la curte, adjutanti cei domnesci
De la scări oru sê-mi dea bratiu . . . Ah noróce unde esti?

Dupa aceste vine barbatulu ei Optimescu, si amicul acestuia Pesimescu. Cocón'a Zinca povestescce cu bucuria, că barbatulu ei are sê fia deputatu.

— E bine, dîce Pesimescu, aveti influinti'a morală? (Alusiune la spriginulu ministeriului.

Biét'a cocóna de ast'a nici n'a visatu.

Intr'aceste sosescce Cimbru, anunciandu că influinti'a morala alese deputatu pe dlu Aldea Adormila.

La scirea acelu'a tota familia lesina (!) Cimbru dîce Linei: „Er pe tine, Linisióra, smeuulu noptii te-a

furatu“, apoi o ia in bratie, ese cu ea, si cortin'a cade.

In câtu pentru meritulu piesei amu avé mai multe observatiuni, dar le retacemu. E greu a criticá o piesa, ce n'amu vediut'o inca pe scena, — câ-ci de multe ori critic'a ar fi nedrepta fatia cu autoriulu.

S. G.

CE E NOU?

* * (Procesulu de presa alu „Federatiunii“,) intentatu din caus'a pronunsiamentului si pentru reproducitiunea unui articulu din diuariulu „Osten“, s'a pertractatu joi la 6/18 martiu inaintea curtii juratilor de Buda Pest'a. Precum la primul procesu, asié si la acestu d'alu doile a participatu unu publicu numerosu. Acusatul, dlu Alesandru Romanu nu siedea pe banc'a acusatilor, câ-ci erá dusu in cerculu seu electoralu, unde chiar in diu'a aceea se intemplá alegerea, deci la acést'a pertractare erá represintatu numai prin avocatuulu seu. Pertractarea se incepé la 10 óre si durá pana dupa miédia-di la trei si diumetate. Se ascultara si doi martori, colaboratori ai „Federatiunii“, dnii Horsia si Porutiu, carii adeverira, câ pe tempulu publicárii articolului incriminatu „In locu de articulu de fondu“, dlu Romanu absentá de la redactiune. In urma pe la trei óre dupa miédia-di juratii se retrasera in odai'a laterala si peste câte-va mominte revenindu in sala, cu unu-spre-diece voturi contra unuia enunsiara, câ s'a comis delictu de presa, si câ pentru acest'a este a se judecá dlu Ales. Romanu. La acést'a apoi tribunalulu, dupa o consultare in odai'a laterala, enunsiá sentinti'a, care condamna pe dlu Alesandru Romanu la *inchisóre de unu anu* si la pedépsa de *cinci sute de florini*. Avocatuulu representante a insinuatu numai decátu apelata.

* * (Cum se afla Avramu Iancu?) Unu amicu alu nostru din comitatulu Zarandului ni tramite o scrisóre, din care estragemu urmatóriele síre, relative la eroulu muntiloru in 1848: „Mai interesanta fu pentru mine convenirea cu eroulu Romaniloru in 1848, cu marele patriotu Avramu Iancu. Chiar esiam din cas'a comitatului cu unu amicu alu meu, candu éta statea inaintea nóstra unu barbatu robustu, de etatea midilociá, imbracatu in nesce vestminte destulu de frumoése si curate. Se para a se tiené de clas'a inteligintiei. Fisonomi'a si privirea lui cea trista si desperata ti-storcea din ochi lacrima, si nu pentru câ elu n'ar fi in stare sê converseze despre ori ce lucru, ci pentru câ vedi in elu intrupata suferinti'a secularia a intregu poporului romanu. M'am apropiatu de dinsulu cu o bucuria nespusa, si candu i-am strinsu man'a, m'au cuprinsu nesce fiori, si ochii mei n'au fostu in stare a nu lasá sê picure pe peptulu meu câti-va picuri de lacrima. Am prandítu cu elu, si in viéti'a mea nici odata n'am fostu mai fericítu, decátu in momintele ce le-am petrecutu cu Avramu Iancu. Doinele cele triste, ce le scóte elu din fluerasiulu seu, ti-storceu lacrima din ochi. In totu decursulu petrecerii nóstre la olalta am observatu, câ Iancu n'are altu defeptu, decátu câ e desperatu.“ Sperantia dulce, angeru mangaios, suride odata iubitului nostru Iancu!

* * (Politica in literatura.) Cu multa parere de reu inregistrámu, câ ministeriulu de culte in Romania érasu veni sê faca politica din o cestiune puru

literaria. Dlu Hajdeu de locu a dóu'a dí dupa representatiunea dramei sale „Resvanu voda“, o piesa plina de idei democratice, primí destituirea sa din postulu onorariu, adeca fara léfa, de membru alu comitetului teatralu instituitu de guvern, si in loculu dniei sale se numi dlu Petru Gradistianu, carele e o nulla literaria, si n'are altu meritu decátu câ face parte din partitulu guvernamentalu. Guvernulu a mai destituitu si pe dlu C. Stancescu, numindu in loculu dniei sale pe dlu C. D. Aricescu. Remane inca a se destitui dlu Bolintineanu, si-atúnce intregu comitetulu teatralu va fi compusu din adoratorii guvernului presinte. E bine, dar dispositiunea ast'a a guvernului nu este óre ea ridicula? Ar fi de cumva din nenorocire pentru literatur'a teatrala n'ar fi — pré trista!

* * (In nrulu penultimu,) pe basea unei impartesíri particulare publicaramu scirea, câ dlu directoru alu gimnasiului din Beiusiu a pedepsitu pe toti studintii carii au participatu la serened'a data in onórea dlui Romanu. Acuma primimu o scrisóre a dlui directoru gimnasiulu, in care ni se scríe, câ amu fostu falsu informati, câ-ci dsa n'a pedepsitu nici pre unu teneru pentru participare la numit'a serenada. E bine acuma corespundintele nostru e la rondulu sou, ca sê demonstre adeverulu asertiuniloru sale; la din contra in viótoriu lu-vomu considerá de unu calumniatoriu, de la care nu vomu mai publicá nici o corespundintia.

* * (Necrologu.) Stefanu Abrudanu, vice fiscalu alu comitatului Zarandu si advocatu in Bai'a de-Crisiu a repausatu in etate 28 ani, la 12 martiu in Bai'a-de-Crisiu. Fia-i tierin'a, usióra!

* * (Adolfu Dobranschi.) agerulu aperatoriu alu causei nationale nu mai vré sê accepte mandatu pentru diet'a viótoria. Din ast'a causa apoi nici nu s'a candidatu. Regretámu acést'a retragere de pe aren'a luptei de mare insemnate.

* * (Daru frumosu.) Cetimu in „Sperantia“, câ dlu capelanu castrensu de la regimentulu de infanteria alu archi-ducelui Josifu nr. 37, Demetriu Bozgann a depusu unu fondu de 600 fl. v. a. in hartii de statu, pentru latírea unei foi besericesci, si a nume pentru latírea foi „Sperantia“.

* * (Actu de condolintia.) Indata ce s'a aflu in-cetarea din viétiá a lui Constantinu Hurmuzachi, fostu primu-presiedinte alu curtii de casatiune in Bucuresci domnitoriulu Carolu I. a tramisu, prin dlu ministru alu justitiei, familiei repausatului care se aflá la Viena. o depesia de condolintia si de regretare pentru perderea destinsului barbatu. Totu deodata dlu L. Steege, agentulu Romaniei la Vien'a, a fostu insarcinatu a representá pe guvern la ceremoni'a ce se facu la Vien'a, si ministru justitiei i-a facutu cunoscutu, câ déca repausatulu va fi a se transportá in tíera, curtea de casatiune va fi representata la ceremoni'a inmormentárii.

* * (Dlu Cernatescu,) profesoru la universitatea de la Bucuresi a facutu o deosebita placere toturora, carii se interesédia de sorte societáti „Transilvani'a“, câ-ci a abdísu de postulu seu de vice presiedinte alu acelei societáti. Dsa adeca atátu de pucinu se interesá de sórtea societátü, incátu nici la adunárele ei nu se presentá. In loculu dniei sale se alese zelosulu patriotu, dlu Chitiu.

* * (Venitulu curatu) din balulu tenerimíi remane diu Pest'a pan' acuma e 353 fl. 54 cr., din care suma —

conformu decisiunii tenerimii — 50 fl. s'au retienutu pentru societatea de lectura „Petru Maioru,” éra ceialtalti s'au impartítu între tenerii studiosi mai lipsiti.

Literatura si arte.

* * * (*Comedia noua.*) Cunoscutulu nostru poetu, dlu Georgiu Sionu ni-a tramisu dílele trecute nou'a sa opera: „Influinti'a morala,” comedia intr'unu actu si in versuri. Ne bucurámu, cá vechiulu nostru poetu a incordatu éra si lir'a sa, venindu a imbogatí cu un dragalasiu productu florile Parnasului romanu. In rubric'a „conversare cu cetitoriele” unulu dintre colaboratorii nostri vorbesce mai destaiatu despre acést'a piesa.

* * * (*In teatrulu de la Bucuresci*) s'a represintatu in septeman'a trecuta o piesa noua intitulata „Cine este ea?” comedia in cinci acte, de Breton de los Hereros, tradusa din spaniolesce de V. A. Urechia.

* * * (*Opere noue de dlu B. P. Hajdeu.*) 1, „Istori'a tolerantieii religiose in Romani'a,” editiunea a doua, pretiulu doi sfanti, — 2, „Resvanu si Vidra,” drama istorica in cinci acte in versuri, editiunea a trei'a, revediuata si adausa cu modeluri de vechi'a limba si versificatiune romana, pretiulu trei sfanti, — 3. „Oda la boiari,” 1848—1869, pretiulu 10 bani. Se afla de vendiare in librari'a dloru Socecu et comp. in Bucuresci.

* * * („*Traianid'a*,”) poema epica de Dimitriu Bolintineanu a esitu de sub tipariu si se afla de vendiare numai la biuroulu gazetei „Albin'a Prindului.” Pretiulu e trei sfanti.

Din strainetate.

‡ (*Portulu de la Macao.*) A caletori de la Calcutta pana la portulu de la Macao e o placere nespusa. Ceriulu, marea si insulele indepartate representa o panorama de totu frumosa. Dar mai alesu ne surprinde ajungandu la portulu de la Macao. Nai'a plutesce cu repediune pintre maruntele insule ale carora tiermuri suntu nasipose. Marea e séu lina de totu. séu miscanda in valuri argintfe. Ap'a e limpede incátu se potu vedé pesci mai marunti inotandu in tote partile. Pe vírfulu insuleloru stralucescu frumosele ville ale negutiatoriloru séu ale economiloru de acolo. Cu cátu intra omulu mai inlaintru in portulu de la Macao, edificiile aparu mai organizate si mai viale. Indata ce ajungi la portu, nai'a se incungiura de luntritiele chineziloru. Barbatii, dar mai alesu copíii, stau gata a sarí in apa dupa banii aruncati de caletori. Anume caletorii arunca bani in apa, éra copíii saru dupa bani cáte patru cinci insi, si care e norocosu séu mai bine dísu istetiu, acela gasesce banulu aruncatu. Este unu ce curiosu a-i vedé cum se lupta sub apa. Barbatii te inbia cu ananase, papagaie, séu melciuri de mare. „Massa, massa, massa — striga copíii — arunca numai banii ce-i tieni in mana si eu de siguru i voiú gasi.” Apoi cu toti saru in apa. Indata ce ai debarcatu vinu chinezii si europenii si te imbia cu trasura. Trasur'a e usiora, pentru dóue si cáte odata pentru patru persóne. Dintre locuitorii din Macao cinci mii sunt europeni, érad'oue-dieci-mii din Chin'a. Ilustratiunea din numerulu de adi ni represinta regiunea cea mai incantatória a Chinei.

‡ (*Pelletan.*) Pelletan e unulu dintre cei mai

renumiti scriitori a Franciei. In 7 l. c. la o serata literaria tinuta in teatrulu „Prince Imperial” din Parisu a cetitu operatulu seu intitulatu „Despre femeia in secululu alu noue-pre-diecele.” Suetulu interesantu se intielege de sine, cá a facutu mare sensatiune si mai alesu in partea damelor, cari erau in numeru mare. Frumósele dame au fostu recunoscatorie facia cu autorulu, cá-ci manutiele loru mitutele la tota constructiunea stateau gata la aplause. Candu Pelletan dá espresiune prin cuvinte magulitórie pentru femei, cá adeca: ce e chiamarea femeii in educatiune, dar mai alesu in cultivarea poesiei si a artei, publiculu nu mai voiá a incetá cu aplasele sgomotóse.

‡ (*Duelu între doi patricii.*) In La Selvacia in apropierea Bolognei doi patricii s'au duelatu. Duelantii sunt march. Pizzardi si Mazzacorati. Si-au alesu pistolu. Pizzardi se pareá mai resolutu, intinse pistolu si in clipit'a urmatória glontiu strabatú fruntea lui Mazzacorati. Indata a si moritu

‡ (*Voltigeur-ulu de Friedland.*) Domnulu Bambouille — scrie unu diariu din Paris — se ocupa multu cu filosofi'a si teologi'a. Dupa ce se ostenesce a scrutá esinti'a norocului, se duce in atare crisma, spre asi intari spiritulu cu unu pocalu de — spiritu; si ast'a o face de a tâte ori, de cáte ori i concede pung'asi creditulu. si déca cáte odata perde lupt'a in contra poterei sale — cea ce se intempla adeseori — atunci se arunca intr'unu coltiu de strada si se légana in bratielu lui Morfeu pana ce — spiritulu evaporéza. — Asié s'a intemplatu cu elu si in dílele trecute éra, cá dormiá linistítu in piati'a Vendome, candu durulu pazitoriu de nópte a cutediatu alu conturbá din somnu — de siguru i-a fostu mila de dinsulu, sê nu capete cumva cataru. — In dar se nisiá a contradice in urma a fostu silitu a primí invitarea ospitala a pazitoriuului de nópte. Deminét'i'a inse in locu sê fia eliberatu, fú dusu inaintea tribunalu unde crismariulu de la „Rue neuve des Petils Champs” lu-acusá cá ieriséra s'a uitatu a solvi. Bambule a promis, cá peste o dí va solvi, inse crismariulu nu a primitu. Tribunalulu l'a judecatu la inchisóre de o septemana. Voltigeurulu togmai voiá sê se departe, candu privirea lui sê intelni cu a crismariulu. „Hecytoyen! — i díse rídiendu — in locu de a asteptá o dí, trebue sê accepti o septemana si mai bine. Mais l'honneur avant tout.

‡ (*Diariulu „Magasin”*) insíra iernele mai moi, adeca in cari nu a fostu nici néua nici ghiatia. In anulu 1172 — dice Magazin — a fostu o iérna blanda, asié in cátu in lun'a lui fauru arborii erau de-totu in floriti, éra paserile si-togmeau cuiburile si instruuau puii ca sê sbóre. In 1289 nu a fostu iérna de locu, si in 1421 lun'a lui martiu florile pomiloru au cadiutu, la finea lunei lui aprilie ciresese au fostu cópte, éra in maiu strugurii. In 1538 gradinele erau inverdíte in lun'a lui ianuaru. Anulu 1572 a fostu asemenea anulu 1172. Iernele din anii 1607, 1612 si 1617 inca au fostu moi. Anulu 1659 n'a veditu nici nea nici ghiatia, éra in 1632 in tota Germania nu a trebuitu sê incaldiésca.

‡ (*Cum se prindu hotii de buzunari in Paris.*) In teatrulu de opera in Parisu unu Anglesu intru atát'a a fostu farmecatulu de tonulu primadonei, incátu nici n'a visatu cá cineva lu-usiuréza de orologiuulu seu. Candu inse din intemplanu a voitu sê-se uite la orologiu, a observatu cá e jefuitu. Ce sê faca? Cu sange rece a strigatu: „Sê aibe de grige, dommulu

acela, care mi-a furatu orologiulu, câ-ci acela in fia-care patrariu bateși inca cu sgomotu!“ La acést'a unu domu de langa Anglesu a inceputu a se miscá si peste câteva minute voiá sê se indeparte Anglesulu iute lu-agrai, éra domnulu cu unu complimentu i a predatu orologiulu si s'a caratu. Publiculu a eruptu in hohote si aplaudá pe prindietoriulu de hotiu.

‡ (*Disputa limbistica.*) In Trient o disputa limbistica a avutu urmări sangeróse. Sangele inse nu s'a versatu in academia, ci intr'o crisma, unde doi lucratori si mai multi fugiti din Italia, se disputau despre binesunanti'a limbei Italiene. Dar nu s'au potutu intielege, câ ore care provincialismu e mai bunu, si asié in fine s'au luat de capu. Dupa o lupta amara, patru riniti gemeau pe campulu gloriosu, éra pe unulu a debuitu indata sê-lu duca in spitalu. Ceialalti limbisti de locu fura prinsu si dusi la umbra unde unu filologu i va luminá

‡ (*Urmârile unei corfe.*) La teatrulu de opera in Constatinapolu, unu armeanu avutu s'a inamoratu in canteréti'a Olga Olgini. In sperantia, câ o canterétia nici odata nu va refusá man'a unui omu avutu, — a petít'o. Inse a capetatu corfa. Armeanulu vatematu si-a propusu a-si resbuná, si intr'o séra Olg'a fu siuerata. Canteréti'a in trei luni nu a mai pasitu pe scena, deórece érá sigura, câ va fi batjocorita. In urma a fostu constrinsa a da publicitáti neplacerea ce i-a causatu armeanulu amorisatu. Inse aperarea diuarului „Currier Orient“ nu a avutu efeptu. Intr'o séra dins'a éra a cantatu. Candu s'a redicatu cortin'a ea s'a ivitu cu avocatulu seu care a cetitu o dechiaratiune, câ ea si trage cuventulu si cele dîse in diuariulu amintitu. Dupa ce s'a finitu cetirea a inceputu a cantá, s'a produsu fórté bine; publiculu impacatu i aruncá cunune, inse ea le-a privitu cu dispretiu. Nu le-a primitu; publiculu éra a fluierat'o.

‡ (*Inmormentarea lui Lamartine.*) Dupa dorintia repausátului, osemintele tui s'au transpusu la Sain-Point. Inmormentarea s'a intemplatu fara nici o festivitate. Poporulu cu multime mergea la statiunea calei ferate, spre a plango pe acela pe care atáta l'a admiratu. La fia-care statiune a trebuitu sê oprésca vagonulu, in care érá Lamartine, ér poporulu intre plansete si lacrimi stropiá apa santíta pe scicriulu lui, pana ce cei mai multi lu-sarutau. In Sain-Point asteptá unu numeru mare de plangatori. La inmormentare Augier si Sandeau au reprezentatu academi'a francesu. Au fostu de facia Laprade. Dumas celu teneru, Texier, Rolland. Dintre politiciu din Paris numai Emil Ollivier. Dupa rugatiune sicriulu s'a asediatu in cript'a familiaria. Vorbiri — conform dorintiei lui Lamartine — nu s'au tienutu. Pentru ce, candu tóta lumea vorbesce despre elu.

‡ (*In Providence*) unu jocatoriu pe funii, s'a remasitu câ dinsulu pe o velocipeda in trei dîle va caletori trei-sute de mile. Remasiagulu face o suma de 5000 dolari. Caletori'a o va intreprinde la inceputulu lui Iunie. Elu are sperare, câ nu va perde, câ-ci in doue-dieci si patru de óre póte caletori o suta si cinci dieci mile. Numai o proba i este iertatu a face. Toti suntu curiosi cine va perde?

‡ (*Anecdota din Paris.*) Unu june fórté diligentu, care nu avea alt'a placere decátu sê totu studie diu'a nóptea, in lunile trecute s'a inoratu. Inse nici acestu pasiu seriosu nu l'a potutu abate de la datin'a sa. Tener'a-i socia vedindu câ barbatulu seu

in continuu totu studiéza, i dîse cu amaru: „Mai bine asiu fi si eu carte; celu pucinu te-ai ocupá mai multu de mine.“ O! — respunse barbatulu de cumva aceea ar fi cu potintia, atunci asiu dori sê te prefaci *calindariu*.“ Si pentru ce chiaru calindariu? — lu-intrebá tener'a nevésta. — Pentru câ — respunse elu — in fia care anu capetámu altu calindariu,

‡ (*Caletoria prin focu.*) Dîlele trecute o trasura de vagone pline cu carbuni de pétra trecea cu iutiéla prin padurea Chantilly in Franci'a. Erá sér'a cam pe la siese óre. Schinteile sarite din locomotivu prin unu ventu de véra a datu focu frundielloru uscate. In scurtu padurea de ambe pârtile calei ferate se incinse in flacari. Candu foculu érá mai mare, atunci sosí trasur'a de nópte din Paris. — Masînistii cum au observatu periclulu indata au lasatu locomotivulu cu iutiéla câtu potea masîn'a; si-asié a scapatu pe infricosiatii caletori de lá mórte. Ajungandu in pace, la statiunea mai de oprope s'a facutu dispusetiuni pentru de a stinge foculu, ce numai dupa mare truda, peste trei dîle, s'a potutu potoli.

‡ (*In Paris*) a aparutu o carte intitulata „Arderea teatreloru,“ scrisa de Mauret si Purville. Cartea contine daunele cauzate in 22 teatre arse. In primele lune ale anului 1869 au arsu patru teatre prin ce cam dóue-mii de artisti si patru pana in cinci-sute de lucratoriu si-au perdutu panea. Daun'a se urca la dóue-dieci-mii franci. Autorii cârtii aréta cum trebuie pazítu teatrulu de focu.

‡ (*Nu de multu*) in Agra, (Indi'a resariteana) la unu venatu de crocodilu unu european a impuscatu unu crocodilu mare. Dupa ce l'a spintecatu, in interiorulu uriciosulu animalu a gasitu mai multe obiecte, a nume: peri de capu, de siguru perulu cutarui venatoriu, siese-dieci si optu de petri, unu anelu de metalu, dóue-dieci si patru brasete de sticla, ce se numescu pe acolo „Churi'a,“ unu anelu de bronzu, unu lantiu mai micu de argentu, unu bumbu de auru, o margea négra cu verigi albe si peste trei-dieci de margele de grumadi. Fóte aceste obiecte au trebuitu sê fia ale cutarei dame indeane, carea fu consumata de crocodilu. Vanatoriulu dîce, câ in viet'i'a lui nu a avutu atát'a necasu la venatu ca asta data, numai dupa a cincea impuscatura a potutu invinge crocodilulu.

Poesia poporala.

Cantece poporale*) din Bucovina.

I.

Da-ta frundi'a prin fagii!
S'au ivitu nesce copii
Cu pauni in palarii,
Imbracati cu chebe negre
Sê cerce codrulu de-e verde,
Incaltiati cu iminei
Sê cerce codrulu d'antaiu,
Sê tîe strimturile,
Sê cascige rubrile,
Sê tîe drumulu celu mare,
Sê cascige la parale,
De la ciocoi si cucóne.
Codru-e mare si 'nvedítu
Voiniciloru le-a placutu.

*) Tóte aceste cântece se referéda la vestitululu hotiu Dairie, din satulu Marginea.

Codru-e mare, frundi'a-e dása
 De potira nu le pasa,
 Că-su voinici, cu chebe negre,
 Toti gatiti de codru verde.
 Si-su voinici inarmati bine,
 Nu le pasa, dieu! de nime,
 Că-ci au arme otielite
 Si baltage tîntuite
 Si ei inca sunt fecâi
 Teneri, tari ca nesce smei,
 Si cu dînsii s'a ivitu
 Si Darie celu vestitu,
 Si cu dînsii-e dimpreuna
 Darie cu voia buna,
 Si la saraci totu cu mila.

II.

Legea ta de codr' uscatu!
 Multi feciori ai departatu,
 Multi voinici ai 'nstrainatu
 Dar' cu mine-i implinî,
 Cine-su cu tu bine scii.
 Tu scii bine că-su Darie
 Că m'am datu in haiducia . . .
 Pentru frundi'a ce mai ai
 Mi-tragu arm'a sê te taiu!
 — Darie, voinicule!
 Lasa-me nu me taiâ!
 Nu me taiâ tu pe mine
 Nu te spunu c'ai mersu prin mine
 Las sê te spuna frundi'a
 C'ai calcatu tu pe dîns'a.

III.

Blastemate de rechita!
 Candu te-oiu mai vedé 'nfrundita?
 Sê-mi punu curele la finte,
 Gaitane la pistole.
 Sê me suiu in codrulu mare,
 C'au pusu gandu sê me omóre,
 O potriua de catane,
 Dupa mine s'au pornitu
 Si me cata de peritu.
 Unu pantiriu lifa spurcata
 Dî si nôptea me totu cata,
 Si eu multu me mai ciudescu
 Dac'a fi sê-lu intilnescu,
 Unde foculu sê-lu palescu
 La ratediulu parului,
 Josu la furc'a peptului
 Unde-e greu voinicului,
 — Ori si cum de-lu intilnescu
 De viétia-lu mentuescu.

IV.

Nu me da codru legatu,
 Că nemicu nu ti-am furatu,
 Num'o crénga ti-am ciuntatu,
 Armile ne-am animatu.
 Pusc'a mea cea nóue, buna
 Stralucesce ca o luna.

Armile, pistóile
 Stralucescu ca sórile.
 Armele ce stralucescu
 Mi-dau díle de traescu.
 Culesce de

Simeonu Fl. Marianu.

Gacitura numerica.

De N. Avramu.

4 12u10.3ia 15e12.3e 3i10 2a12a12e,
 3.12u9u 8a 3ea8u 3.12u9u 8a 15a8e;
 3.12u9u8u 2a14.12a 3ea8u 9i-11.8a2e,
 2e8u 3i10 15a8e 9ó12.14e-mi 4a2e;
 2â-2i 2.12a5u14i'a 2ea 3i10 3ea8u,
 14e iule14.2e i10.13e3a12u,
 3a12 3.12a5u14i'a 2ea3i10 15a8e
 14e iule13.2e 2u '10.4o2a12e.

15a13i8iu 1u3e13.2u.

Deslegarea gâciturii de semne din nr 6:

Dar ce-mi vorbesci amanta
 D'amóre. a fi pecatu,
 Candu bine scii curata
 Amóre ne-au legatu!
 Séu credi c'o sarutare,
 Credint'ia-mi va taiâ,
 Si tu in serutare
 Gemendu vei lacrimá?
 Nu fii asié fricósa
 Ci crede-mi candu ti-juru,
 Că viétia-mi amorósa
 Far de tine e in rori.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si
 domnisiórele : Luisa Murgu n. Balcu, Iulia Iosa, Cor-
 nelia Cadariu, Linca Muresianu, Dragina Ciorogariu,
 Susanna Popu si de la domnulu Teodoru Crisianu.

Deslegare buna din nr. 6 mai primiramu de la
 dómnele si domnisiórele Iulia Iosa, Anastasia Leono-
 viciu.

POST'A REDACTIUNII.

Beiusiu. Onorab. nostru colaboratoriu de la Parisu, dlu
 I. Lapedatu se adresáza prin noi catra on. societate a studintí-
 loru romani din Beiusiu, ca in casu de a redactá unu almanacu.
 sê nu intrebuintieze versurile tramise de dsa, că-ci si le recu-
 nóscce nedemne de unu asemene opu, findu cele d'antâiu incer-
 cări ale sale.

Blasiu. C. Poes'ia ocaasionala se póte publicá, inse ar
 convení mai bine in cadrulu unei foi politice, pentru aceea amu
 predat'o altei redactiuni.

„**Echo.**“ Nu se póte publicá, — metrulu inse in multe
 locuri e fórte cursivu.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Emericu Bartalits in Pest'a.